

erhvervet sig ved Universitetet, saa hurtigt forlader dem. Men Sagen er, at man fordrer Mere ved Examen, fordrer flere Enkeltheder, end disse Mænd rimeligvis ville gaa ind paa. Der var endnu et Par Bemærkninger fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds, som jeg vilde svare paa med et Par Ord. Den ene er hans Bøllagelse over, at mange Studenter maa informere. Jeg beklager ogsaa, at der maa informeres saa meget, som der gjøres; men jeg tror ogsaa, at man undertiden overdriver denne Klage over Informationer. Det kan for mangen ung Mand være godt, at han i Studeretiden har noget andet Arbeide ved Siden af sin Læsen til Examen; der er Mange, for hvis Udvikling det kan have overordentlig Betydning, og man bør neppe arbejde paa at faae det fuldstændig bort, ved at Ingen behøver det paa Grund af rigelig Understøttelse. Jeg tror, man bør være varsom med at gjøre Understøttelserne for rigelige. Jeg er glad ved, at vi her tillands have de store Understøttelser, vi have, og jeg ønsker ogsaa, at de kunne udvides noget; men man skal tage sig iaagt for at gaa for vidt i den Henseende og derved løffe Folk mere, end godt er, ind paa den Vej. Der kræves ogsaa Dygtighed i andre Livsstillinger end netop Embedsstillingerne og de videnskabelige Stillinger, og det vilde være høist uheldigt for vort Land, om alle dygtige Kræfter netop bleve dragne ind paa den Vej. Til Slutning endnu Et. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds udtalte, at en af Grundene til, at den danske Videnskabelighed kunde holde Skridt med Udlandets, — saaledes omtrent forstod jeg ham — var den, at Professorene havde Examensforberedelsen i deres Haand, fordi de derved, om jeg saa maa sige, bleve nøbte til at blive mere alsidige. (Modsigelse). Jo, det var en Betragtning i den Retning, som det ærede Medlem fremkom med. Men saaledes, som Videnskaben har udviklet sig i vore Dage, antager jeg, at, skal den danske Videnskabelighed kunne præstere noget virkelig Godt i Sammenligning med Udlandet, maa den gaa ind under den almindelige Lov, som gjælder paa dette Omraade som paa saa mange andre, Loven om Arbeidets Deling, saa at det netop bliver Fordybelsen i Enkelthederne, der bliver Hovedsagen, medens den flette Almindelighed, som man kalder det, i dette Forhold som i andre ikke vil være heldig.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Brig: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at denne Sag henvises til et særligt Udvalg paa 15 Medlemmer. Denne Sag er jo noget forskjellig fra andre Lønningsfager, idet der tillige her foreligger flere organisatoriske Spørgsmaal, saaledes som det ogsaa meget bestemt blev fremhævet af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm). Jeg tror, at man ved at henvisse Sagen til det almindelige Lønningsudvalg vil udsætte den for at drukne blandt den store Masse af Sager, der dels allerede ere, dels ville blive henvisne til dette Udvalg. Der vil jo senere ogsaa komme andre Sager, som kunne henvises til det særlige Udvalg, og man vilde tillige paa den Maade fyldestgjøre det Princip, den sidste ærede Læser udtalte sig for, nemlig Arbeidets Deling.

Lamber: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvisn til Lønningsudvalget. Jeg tror, at det, trods det, det ærede Medlem har anført, er rigtigt, at alle de Lønningslove, der angaa civile Embedsforhold, behandles af det samme Udvalg, og jeg tror ligeledes, at der ikke kan være Noget til Hindrer for, at Lønningsudvalget tager de organisatoriske Forhold ved Universitetet under Behandling paa samme Maade, som det ogsaa maa finde sig opfordret til at behandle de organisatoriske Forhold i de øvrige Lovforslag, der ere henvisne til det. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at Sagen henvises til Lønningsudvalget.

Brig: Jeg vil kun dertil bemærke, at der naturligvis ikke kan være Noget til Hindrer for, at Lønningsudvalget tager organisatoriske Forhold under Overveielse, og det maa Udvalget endogfaa gjøre; men naar det har saa mange Lovforslag under sig, og der ved flere af dem tillige er saadanne særegne Spørgsmaal tilføede, vil det blive aldeles umuligt for Udvalget at komme til Ende med samtlige Lønningslove. Der foreligger ogsaa Exempel fra tidligere Tid paa, at man har skjælnet mellem disse Lønningslove og ikke ladet dem behandle alle af samme Udvalg. Naar man vil gjøre gjældende, at der maa være en vis Overensstemmelse mellem Sætterne i de civile Lønningslove, saa vil dette jo heller ikke forhindres ved et særligt Udvalg; nogle Medlemmer i begge Udvalg ville jo altid være de samme, og man vil altsaa kunne vedligeholde de sælles almindelige Grundsætninger, som der kunde være Tale om. Jeg tror, at det for Sagens Skyld, for dens Fremme, vil være heldigt at vedtage et særligt Udvalg, medens jeg forudsætter, at man ved at henvisse Sagen til det almindelige Lønningsudvalg ikke vil komme synderlig vidt frem.